



نه فرهتی لی مه کن، چونکه سویند به خودا؛ من ده زانم که نه و خودا و پیغمبره که ی خوشده ویت

له عومهری کوری خه تابه وه -پره زای خوی لیبت- ده لیت: له سرده می پیغمبردا -صلی الله علیه وسلم- پیاوئک هه بوو؛ به ناوی عبد الله، به (حیمار) ناسراو بوو، و پیغمبره خوی خودای ده هینایه پیکه نین -صلی الله علیه وسلم-، پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- سزای جه لدی لیدا به هوی خوارده وهی (مه ی). پروژیکیان دیسانه وه به هه مان تۆمهت هینرایه وه بو لای پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- و فرمانی کرد و سزای جه لدی لیدرا له سر نه وه، پیاوئک له ناو خه لکه که دا ووتی: خودایه، نه فرهتی لیکه! چنده ها جاره به هوی نه مه وه ده هینریت؟ پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: «نه فرهتی لی مه کن، چونکه سویند به خودا؛ من ده زانم که نه و خودا و پیغمبره که ی خوشده ویت».

[سه حیح - راست] [(البخاری) ربوایه تی کردوه]

له سرده می پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- پیاوئک هه بوو؛ ناوی عبد الله بوو، نازناوی حیمار بوو، پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده خسته پیکه نین به هندی که له قسه کانی، و پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- سزای دابوو له سر خوارده وهی مه ی، پروژیکیان هینرایه لای به هوی مه ی خوارده وه، فرمانی پیکرا و سزا درا. یه کیک له ناماده بووان جنتوی پیدا، ووتی: نه فرهتی خوی لیبت، چند زور ده هینریت به هوی مه ی خوارده وه؟! پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: نزی لی مه کن به دوورخسته وه له پره حمه تی خودا، سویند به خودا، من هیچ نازانم سه باره تی جگه له وه نه بیت که نه و خودا و پیغمبره که ی خوشده ویت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/66214>

